"Per la magnitud de l´estadi i el rival trio el meu gol contra el Betis com el millor"

"Per la magnitud de l´estadi i el rival trio el meu gol contra el Betis com el millor"

Migcampista del Girona FC. Consolidat com una peça indispensable per a Pablo Machín al mig del camp, Granell gaudeix de la seva primera temporada al futbol d'elit i de les opcions que té l'equip de la seva ciutat de pujar a Primera Divisió. Autor de cinc gols aquesta temporada, l'exjugador del Farners, Palafrugell, Olot, Banyoles, Llagostera, Cadis i Prat, que farà 27 anys a l'agost, escull el que va anotar de falta al Villamarín "perquè el vaig fer davant 30.000 persones".

JORDI ROURA GIRONA

Les victòries contra Leganés i Recreativo, després de l'ensopegada de Las Palmas, han tornat a reactivar l'equip. Ara s'ha de ratificar que s'aspira a tot demà contra l'Osasuna?

Tenim bones sensacions, aquesta és la veritat. En les últimes jornades hem recuperat el millor nivell. Afrontem l'últim tram de la temporada amb garanties, no en tic cap dubte. Ara bé, respecte a l'Osasuna, tinc el record del partit d'anada, una de les sortides més complicades de la temporada, i on vam tenir sort d'acabar arrencant un empat a zero perquè ells ens van collar de valent. L'Isaac (Becerra) va estar molt bé i va ser clau. Pel que sembla demà el camp estarà ple i això ens pot donar als jugadors un plus més. Esperem des d'ara i fins al final de temporada el suport massiu dels gironins.

El Girona entra ara en un tram de quatre partits (Osasuna, Barça B, Saragossa i Alabès) que a la primera volta no li van anar gens bé (2 punts de 12). Això ho té present el vestidor?

Els partist de la primera volta són un bon mirall per veure com va anar i saber si hem de canviar alguna cosa per superar aquell rival o si ja vam fer les coses bé. Estem alerta. Però també li diré que tot i que contra el Barça B no vam sumar cap punt, tant de bo repetíssim al Miniestadi el partidàs que vam fer a Montilivi. Va ser un accident aquella derrota. Em sembla recordar que vam xutar 30 vegades a porteria! Ells, en canvi, van disposar d'una ocasió i la van transformar. I a Saragossa guanyàvem 0-1 al descans, i podíem haver-ho fet per més avantatge, i tot va quedar condicionat per la injusta expulsió de Bigas a l'inici de la represa.

A Huelva va fer el seu cinquè golàs de la temporada. Quin tria de tots els que ha marcat?

Aquests dies molta gent em fa aquesta pregunta. Penso que tots són força diferents. Si me n'hagués de quedar amb algun triaria el del camp del Betis de falta, malgrat que és una pena perquè no va servir per sumar cap punt (2-1). El trio per la magnitud de l'estadi, per la quantitat de públic que hi havia i perquè va ser un xut de falta molt precís i des de molta distància. Al Betis l'havia vist a Primera, jugant competicions europees i sent un club de referència i veure'm a mi fent aquell gol davant de 30.000 persones va ser especial. Per això potser és el gol al qual tinc més estima de tots els que he fet.

Com són les coses: l'any passat baixa a Tercera amb el Prat i ara marca golassos en estadis mítics com el Benito Villamarín. Com es fa per canviar el xip d'una situació a l'altra?

Al final si analitza la meva carrera esportiva veurà que està basada a anar-se adaptant als canvis de categoria. Jo no vinc d'un filial i m'arriba l'oportunitat als 18 o 19 anys. Jo m'he curtit en les categories regionals, a Primera Catalana, a Tercera Divisió. He passat per totes les categories. Com es paeix tot plegat? Penso que amb la passió amb la qual es visqui el futbol. A mi, des de petit, és l'esport que sempre més m'ha agradat i m'ha donat moltes alegries però també moments més dolents. He pogut adaptar-me sempre a cada pas que he fet.

Li ho deia més que res per l'aspecte mental. S'ha de tenir el cap centrat per passar d'un fracàs a un èxit, i a més a més, que aquest èxit sigui en una categoria superior?

A mi tot això m'ha agafat amb una edat de 26-27 anys. Jo penso que si m'hagués passat amb 18 o 19 ho hauria viscut com tota aquesta gran fornada de jugadors joves que estan sortint del planter i que tenen oportunitats al primer equip. Els veig amb el cap molt ben centrat i tocant de peus a terra. Viure-ho amb 26 camí dels 27 anys és una altra història. No ens enganyem, el futbol és futbol, però a nivell professional és un altre món. Jo estic tranquil i centrat en la meva feina, com he fet sempre. Preocupant-me en excés per allò que faig bé o malament. Dedico molt temps a pensar-hi i a vegades això condiciona la meva vida fora del futbol. M'emporto els maldecaps a casa i ho acabo pagant amb la parella i la família. Amb el temps ho vaig corregint. Però també sé que no m'ho jugo tot a una carta. El futbol m'ha donat molt, però també tinc els estudis. Tinc dues carreres, Psicopedagògia i Magisteri d'educació primària, i el meu futur cap a l'educació està bastant encaminat. A mi m'agradaria seguir sempre vinculat al futbol però si mai s'acaba, també tindré un futur.

Havia descartat poder tastar el futbol professional?

Potser sí... Hi va haver un moment important, quan vaig anar a jugar al Cadis, que veient el meu rendiment pensava que podria tenir l'oportunitat d'estar en una plantilla important de Segona B i qui sap si seguir allà si es podia pujar a Segona A. Teníem un equip fet per a l'ascens i veia la meva carrera futbolística molt ben encaminada cap al professionalisme. Però aleshores va venir un sotrac en l'àmbit del club i vaig acabar sortint del Cadis per anar al Prat. Li tinc molta estima, però era un club petit, fet per mantenir la categoria i que tot just vivia la seva segona temporada a Segona B. No ens vam salvar. La meva intenció era seguir jugant en aquella categoria perquè tot i el descens penso que vaig estar a un nivell molt alt. Confiava anar a un Segona B important. I és clar, va ser una sorpresa per a mi rebre una proposta del Girona. Jo vaig firmar quan encara no se sabia en quina categoria jugaríem, perquè l'equip estava lluitant per la permanència i no es va salvar fins a la darrera jornada. Imagino que el meu fitxatge era més pensant en Segona B que no pas en Segona A. En tot cas he tingut la gran sort que aquí m'han donat l'oportunitat de demostrar la meva vàlua i que puc estar en una plantilla del futbol professional. El míster va quedar molt content de la meva pretemporada i això em va garantir quedar-me.

Què ha après del futbol d'elit?

Que al final el futbol és el mateix a Segona A que quan jugava a Santa Coloma a Regional. Canvia la pressió, el públic, les instal·lacions... Les condicions a Segona A són molt més bones per ser més bon futbolista que en categories inferiors, això és evident. He hagut de fer un pas endavant en l'aspecte físic, també en els hàbits alimentaris. Però al final si el futbol t'agrada i el gaudeixes fas tots els esforços que calguin per adaptar-te al que sigui.

Vostè que és de Girona, ha detectat ara que entrem a la recta final de la lliga que l'afició està més amb l'equip? L'aturen pel carrer per donar-li ànims?

Sí, sí que ho noto. Jo a principis de temporada era força desconegut i això potser feia que fos més difícil que se m'acostés la gent pel carrer. Però ara noto molt aquest escalf de l'afició. La gent em diu que confien en nosaltres, que podem fer una cosa molt grossa i històrica com pujar a Primera. Una anècdota que em fa veure la magnitud del que està aconseguint aquest equip: l'altre dia a la gasolinera em van dir que pujar seria espectacular per a la ciutat i que seria un benefici per a tot Girona. Tenim la responsabilitat de fer feliç tota aquesta gent i d'aconseguir una cosa que no s'ha fet mai. Fa dos anys ens vam quedar amb la mel als llavis.

El va viure aquell "play-off" contra l'Alcorcón i l'Almeria?

Sí, vaig ser a Montilivi a la grada de Preferent veient els dos partits, contra l'Alcorcón i l'Almeria. Aquell record és molt bo perquè ara tothom vegi que ens tornem a trobar davant d'una fita històrica i irrepetible. Fa dos anys l'ascens es va escapar. Aquest any la nostra fortalesa és que als equips de la zona mitjana els hem superat i

sabent que ningú ens regalarà res, pel calendari que tenim, ho podem fer.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2015/05/01/magnitud-lestadi-rival-trio-gol/721905.html?utm_source=rss